

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/269/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610203253
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5610203253.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodní banka, a.s., so sídlom Praha 5, Radlická 333/150, Česká republika, IČO: 00001350, proti odporcovi: P. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. F. - X., Q. XXX/X, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom: Mesto Liptovský Mikuláš, o zaplatenie 20.960,44 Kč s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/187/2010-195 zo dňa 30. augusta 2011 v spojení s opravným uznesením č.k. 8C/187/2010-210 zo dňa 24. októbra 2011, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietnutý a vo výroku o trovách konania, z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

Ostatných výrokov rozsudku okresného súdu v spojení s opravným uznesením, odvolaním nenapadnutých, sa krajský súd n e d o t ý k a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1Ro/288/2010-141 zo dňa 18.6.2010 (v poradí prvý výrok), konanie v časti o zaplatenie istiny 1.657,92 Kč a o úrok z omeškania vo výške 7 % ročne z istiny 11.700,- Kč za čas od 14.4.2010 do zaplatenia zastavil (v poradí druhý výrok), odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 10.000,- Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny 10.000,- Kč od 14.4.2010 do 31.12.2010, s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne z istiny 10.000,- Kč od 1.1.2011 do konca doby platnosti REPO sadzby Českej národnej banky platnej ku dňu 31.12.2010 a potom s úrokom z omeškania vo výške REPO sadzby stanovenej Českou národnou bankou platnou pre prvý deň každého ďalšieho kalendárneho polroka, zvýšenej o 7 % bodov, do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (v poradí tretí výrok), vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol (v poradí štvrtý výrok) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (v poradí piaty výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa žalobným návrhom v znení zmeny zo dňa 11.6.2010 domáhal zaplatenia istiny 19,302,52 Kč spolu s 18,9 % ročným úrokom z istiny 10.000,- Kč od 14.4.2010 do zaplatenia a s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 11.700,- Kč od 14.4.2010 do konca doby platnosti tejto sadzby a ďalej s úrokom z omeškania vo výške REPO sadzby stanovenej Českou národnou bankou a platnou pre prvý deň každého ďalšieho kalendárneho polroka, zvýšenej o 7 % bodov, až do úplného zaplatenia.

Dňa 18.6.2010 vydal okresný súd platobný rozkaz č.k. 1Ro/288/2010-141, ktorý z dôvodu nedoručenia do vlastných rúk odporcovi zrušil podľa § 173 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Uznesením zo dňa 7.7.2011 č.k. 8C/187/2010-178 ustanovil odporcovi ako osobe na neznámom mieste pre konanie opatrovníka Mesto Liptovský Mikuláš na zastupovanie v konaní.

Žalobnému návrhu v časti, ktorou sa navrhovateľ domáhal vrátenia poskytnutého úveru vo výške 10.000,- Kč, okresný súd vyhovel. V tomto smere v podrobnostiach uviedol, že účastníci konania vstúpili do zmluvného vzťahu, ktorého predmetom je prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte do výšky úverového limitu 100.000,- Kč a dielčieho úverového limitu 10.000,- Kč. I keď v žiadosti o povolenie prečerpania účtu sa účastníci dohodli na dátume otvorenia úverového účtu dňa 13.7.2006, navrhovateľ v zmysle obchodných podmienok oznámil poskytnutie povoleného prečerpania a otvorenie účtu povoleného prečerpania dňom 17.7.2006. Vzhľadom na to, že k uzatvoreniu zmluvy dochádza okamihom stretu vôle zmluvných strán, okresný súd ustálil, že zmluva o povolenom prečerpaní účtu bola zmluvnými stranami uzatvorená dňa 17.7.2006. Navrhovateľ touto zmluvou poskytol dielči úverový limit vo výške 10.000,- Kč, ktorého čerpanie preukázal výpismi z obrátov na účte odporcu. Odporca tento čerpaný úver nevrátil ani po tom, čo navrhovateľ využil, pre porušenie povinnosti odporcu splácať úver, svoje oprávnenie vyhlásiť splatnosť úveru dňom 30.9.2007. Navrhovateľovi okrem istiny priznal aj úrok z omeškania vo výške uvedenej vo výroku rozsudku s poukazom na skutočnosť, že odporca sa dostal do omeškania dňom 15.10.2007. Nakoľko navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania až od 14.10.2010, priznal mu ho od uvedeného dňa.

V časti o zaplatenie istiny 4.694,12 Kč, ktorá predstavuje úrok z úveru, návrh zamietol. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že odporca podal dňa 13.7.2006 návrh na uzavretie písomnej zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu podaním žiadosti o povolené prečerpanie, kde navrhol výšku úverového limitu 100.000,- Kč a dielčieho úverového limitu 10.000,- Kč. V tejto žiadosti odporca prejavil súhlas s tým, že výšku úrokovej sadzby a sadzby úrokov z omeškania určí navrhovateľ. V tejto časti zmluvy však nemožno hovoriť o tom, že navrhovateľom právneho úkonu bol odporca. Navrhovateľ určil výšku úroku z úveru v oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 17.7.2006. Nemožno preto hovoriť o akceptovaní návrhu zmluvnej strany - odporcom, ale o novom návrhu. Dôkaz o jeho akceptácii odporcom navrhovateľ nepredložil. Ani súhlas odporcu v žiadosti o povolené prečerpanie s tým, aby výšku úroku určil navrhovateľ, nemožno považovať za akceptáciu výšky úroku z úveru, nakoľko 13.7.2006 presná výška úroku z úveru, ani spôsob jej určenia, prednesená navrhovateľom nebola.

Okresný súd ďalej zamietol návrh navrhovateľa v časti žiadaného úroku z omeškania, ktorý za obdobie od 1.7.2007 do 14.4.2010 vyčíslil na sumu 2.908,40 Kč. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že i napriek výzve súdu navrhovateľ presnú špecifikáciu tejto sumy nepredložil. Nie je preto zistiteľné, z akých čiastok si navrhovateľ úrok z omeškania uplatnil.

Okresný súd nakoniec nepriznal navrhovateľovi ani právo na zaplatenie poplatkov uplatnených vo výške 1.700,- Kč z dôvodu, že v zmysle obchodných podmienok sa odporca zaviazal zaplatiť len poplatky za služby, ktoré mu navrhovateľ poskytol. Upomienku ani výzvu na zaplatenie dlhu nie je možné za poskytnutie služby pre odporcu považovať.

O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na skutočnosť, že pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania je takmer rovnaký.

Opravným uznesením č.k. 8C/187/2010-210 zo dňa 24.10.2011 opravil dátum vyhlásenia rozsudku tak, že namiesto dňa 30.8.2010 je správny dátum vyhlásenia rozsudku dňa 30.8.2011.

Uznesením č.k. 8C/187/2010-220 zo dňa 7.5.2012 návrh navrhovateľa na opravu druhého výroku napadnutého rozsudku zamietol. Nakoľko navrhovateľ proti označenému uzneseniu odvolanie nepodal, stalo sa právoplatným dňa 12.6.2012.

Proti výroku rozsudku, ktorým bol návrh zamietnutý a proti výroku o náhrade trov konania podal odvolanie navrhovateľ. Uvedené výroky navrhol zmeniť tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi úrok z úveru vyčíslený k dátumu 14.4.2010 vo výške 4.694,12 Kč, úrok z omeškania vyčíslený za čas od 1.7.2007 do 14.4.2010 vo výške 2.908,40 Kč, dlžné poplatky vyčíslené k dátumu 14.4.2010 vo výške 1.700,- Kč s 8 % ročným úrokom za čas od 14.4.2010 do 31.12.2010, so 7,75 % ročným úrokom z omeškania za čas od 1.1.2011 do konca doby platnosti REPO sadzby Českej národnej banky platnej ku dňu 31.12.2010 a potom s úrokom z omeškania vo výške REPO sadzby stanovenej Českou národnou bankou platnou pre prvý deň každého ďalšieho kalendárneho polroka, zvýšenej o 7 % bodov, do

zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal zmeniť i výrok o náhrade trov konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 49,50 eur.

V dôvodoch odvolania uviedol, že na základe žiadosti odporcu o poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpania zo dňa 17.7.2006 mu bolo zo strany navrhovateľa toho istého dňa odovzdané Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k bežnému účtu (ďalej už len Oznámenie). Podpisom odporcu na Oznámení toho istého dňa došlo k uzavretiu zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu. V Oznámení boli zároveň stanovené úrokové sadzby, a to tak sadzba úroku z úveru vo výške 13,9 % ročne, ako i sadzba úroku z omeškania vo výške 15 % ročne. Svojím podpisom teda odporca uzavrel s navrhovateľom zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu a bol aj uzrozumený s podmienkami, za akých bol tento úver uzavretý. Najmä bol uzrozumený s tým, že sadzba úroku z úveru predstavuje k dátumu uzavretia zmluvy 13,9 % ročne a sadzba úroku z omeškania 15 % ročne. Listom zo dňa 30.4.2008 oznámil odporcovi zmenu úrokovej sadzby na 16,9 % ročne. Sadzba úroku z omeškania sa nemenila. K dátumu 30.9.2007 bol úver zosplatnený a k dátumu 1.3.2010 sa zmenila sadzba úrokov z úveru na 18,9 % ročne. Túto skutočnosť preukázal oznámením Československé obchodní banky, a.s. o stanovených podmienkach vkladov a úverov, ktoré boli platné od 1.3.2010. K dátumu vyčíslenia pohľadávky, t.j. k 14.4.2010, predstavovala sadzba úrokov z úveru 18,9 %. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal navrhovateľ za to, že mu zo zákona prináleží úrok z úveru a to jednak úrok vyčíslený k dátumu 14.4.2010 na sumu 4.694,12 Kč a tiež vo výške 18,9 % ročne z istiny 10.000,- Kč od 14.4.2010 do zaplatenia.

Nesúhlasil so záverom okresného súdu, že úrok z omeškania, ktorý ku dňu 14.4.2010 vyčíslil na sumu 2.908,40 Kč, nebol presne špecifikovaný. Písomným podaním zo dňa 11.6.2010 uvedený úrok z omeškania priloženou tabuľkou riadne doložil a detailne uviedol, z akých čiastok sa skladá.

Pokiaľ okresný súd zamietol jeho nárok na zaplatenie poplatkov uplatnených vo výške 1.700,- Kč s príslušenstvom, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že bol oprávnený si účtovať od odporcu tieto poplatky v súlade s článkom 13 Obchodných podmienok a Sadzobníkom poplatkov. Tieto služby sú v Sadzobníku presne definované a medzi nimi sú uvedené i zaslané upomienky a výzvy na úhradu. Navrhovateľ v žalobnom návrhu doložil, za aké upomienky a výzvy tieto poplatky účtoval, v akej výške ich účtoval a na základe akých dokumentov.

Opatrovník odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v napadnutom výroku a v závislom výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f, h/ O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, z nasledovných dôvodov:

Záveru okresného súdu ohľadne zamietnutia nároku navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 2.908,40 Kč (vyčíslené za obdobie od 1.7.2007 do 14.4.2010) odvolací súd nepovažuje za správne. Ak okresný súd nemohol zistiť, z akých čiastok bol uvedený úrok uplatnený, mal navrhovateľa vyzvať na doplnenie návrhu postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p., t.j. uznesením. Preskúmaním spisového materiálu nebolo zistené, že by tak okresný súd v prejednávanej veci postupoval. Odvolací súd zároveň v tomto smere poznamenáva, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, prečo okresný súd nepovažoval za dostatočnú špecifikáciu požadovaného úroku z omeškania, uvedenú v písomnom podaní navrhovateľa zo dňa 11.6.2010 (č.l. 138 - 140 spisu), kde navrhovateľ nanovo prepočítal úrok z omeškania z pôvodnej sumy 4.566,32 Kč na úrok z omeškania v zákonnej výške a tento ustálil na požadovanú sumu 2.908,40 Kč.

Záveru okresného súdu vo vzťahu k zamietnutiu nároku navrhovateľa na zaplatenie poplatkov za upomienky a výzvy (uplatnené vo výške 1.700,- Kč s príslušným úrokom z omeškania) považuje odvolací súd za nepreskúmateľné. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku prakticky len konštatoval, že upomienky a výzvy na zaplatenie dlhu nemožno považovať za poskytnutie služby pre odporcu.

Bez toho, aby okresný súd vyhodnotil navrhovateľom predložené dôkazy, najmä obchodné podmienky (článok 13) a Sadzobník ČSOB pre fyzické osoby, sú závery okresného súdu (zhrnuté len do jednej vety) nepresvedčivé, nakoľko v nich absentuje vyhodnotenie zisteného skutkového stavu veci, ako aj právne posúdenie veci.

Ako nepresvedčivé vyhodnotil odvolací súd i závery okresného súdu, na základe ktorých zamietol nárok na zaplatenie sumy 4.694,12 Kč, ktorá podľa navrhovateľa predstavuje úrok z úveru vyčíslený k dátumu 14.4.2010. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v Oznámení zo dňa 17.7.2006 určil výšku úroku z úveru sám navrhovateľ, pričom zo strany odporcu nemožno hovoriť o tom, že by ju akceptoval, takýto záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko z obsahu Oznámenia zo dňa 17.7.2006 (č.l. 14 - 15 spisu) zatiaľ bez dôvodných pochybností vyplýva, že odporca (ktoré podpísal spolu s príslušnými zamestnancami navrhovateľa dňa 17.7.2006) ho bez pripomienok akceptoval.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti výrok rozsudku, ktorým vo zvyšku žalobný návrh navrhovateľa zamietol a zároveň od neho závislý výrok o náhrade trov konania, podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Ostatných výrokov rozsudku okresného súdu, ktoré odvolaním neboli napadnuté, sa krajský súd nedotkol.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.